

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.-P., s.r.o.**, zastúpeného advokátkou *JUDr. A. B.*, proti žalovanému: **SOI, ÚISOI**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného číslo P/238/2/2005 zo dňa 9. decembra 2005, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 11 S 64/2006-49 zo dňa 9. januára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 64/2006-49 zo dňa 9. januára 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť doplatok súdneho poplatku v sume 8000 Sk (slovom osemtisíc slovenských korún). Doplatok súdneho poplatku mu vyrubil v súlade s položkou 10 písm. e) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je súčasťou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch) v znení zákona č. 621/2005 Z.z. účinného do 30. júna 2007.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol uznesenie zrušiť. Dodatočné vyrubenie doplatku súdneho poplatku v sume 8000 Sk podľa položky č. 10 písm. e) sadzobníka nepovažoval za opodstatnené. Uviedol, že Ústredie Slovenskej inšpekcie je síce orgánom štátnej správy, ale v zákone, ktorým bolo zriadené (zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole trhového dozoru v ochrane spotrebiteľa na vnútornom trhu v znení neskorších predpisov) nie je definovaný ako ústredný orgán štátnej správy, alebo ako orgán s pôsobnosťou pre celé územie SR. Ďalej uviedol, že pri rozhodovaní vystupoval žalovaný len ako

druhostupňový orgán proti rozhodnutiu inšpektorátu SOI so sídlom v T. Tiež uviedol, že neprimeranosť a nejasnosť vyrubovania poplatkov podľa dotknutého písmena e) položky 10 potvrdzuje nielen skutočnosť, že v danom prípade podľa neho pôvodne nepostupoval ani samotný súd, ale aj skutočnosť, že v položke 10 sadzobníka bol poplatok, uvedený pod písmenom e) od 1.7.2007 zrušený. Poukázal na to, že po dorubení poplatku je jeho celková výška takmer o polovicu vyššia ako bola výška samotnej pokuty, ktorá bola uložená, a v prípade vyššieho súdneho poplatku by žalobca nebol zotrval na podanej žalobe o preskúmanie rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu podľa ustanovenia § 212 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože odvolanie smerovalo proti uzneseniu (§ 214 ods. 2 písm. c/ OSP).

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 22. februára 2006 bola Krajskému súdu v Nitre doručená žaloba žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. P/238/2/2005 zo dňa 9. decembra 2005, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v N. č. P/238/2/2005 zo dňa 3. augusta 2005 a odvolanie žalobcu zamietnuté (prvostupňovým správny rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta v sume 7 000 Sk pre porušenie povinnosti § 3 ods. 1 písm. b/ a § 12 ods. 2 písm. b/ zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov). Na základe toho v predmetnej právnej veci ide o rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.).

Žalovaným je v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni (§ 250 ods. 4), t.j. Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 128/202 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je Slovenská obchodná inšpekcia orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky. Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát“) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie je preto správnym orgánom s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky – ide o skutočnosť, ktorá, okrem iných, je dôležitá pre určenie miestnej príslušnosti súdov ako aj vyrubenie súdneho poplatku.

Zákon o súdnych poplatkoch v znení zákona č. 621/2005 Z.z. v položke č. 10 písm. e) Sadzobníka súdnych poplatkov určoval výšku súdneho poplatku za konanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom ústredných orgánov štátnej správy a iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky sumu 10 000 Sk, alebo ak sa rozhodnutím uložila pokuta 6% najmenej 10 000 Sk, najviac 500 000 Sk. Táto položka č. 10 písm. e) bola zrušená zákonom č. 273/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 1. júla 2007. Zákon č. 273/2007 Z.z. však zaviedol do zákona o súdnych poplatkoch aj prechodné ustanovenie účinné od 1. júla 2007 - § 18a - podľa ktorého z poplatkových úkonov navrhnutých do 30. júna 2007 alebo za konania začaté do 30. júna 2007 sa vyberajú poplatky podľa doterajších predpisov, i keď sa stanú splatnými po 30. júni 2007, ak nie je ďalej ustanovené inak (ods. 1).

Na základe ustanovenia § 13 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, poplatok alebo doplatok poplatku nemožno vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným. A contrario, súdny poplatok a doplatok súdneho poplatku možno vyrubiť v lehote troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným. V predmetnej právnej veci sa poplatok stal splatným v roku 2006, t.j. lehota na vyrubenie súdneho poplatku, prípadne doplatku poplatku trvá až do konca roka 2009; napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vydané v tejto zákonnej lehote.

Z logického a gramatického výkladu spomínaných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch vyplýva, že uznesenie krajského súdu bolo vydané v zákonnej trojročnej lehote a bolo potrebné použiť ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch, resp. položky Sadzobníka súdnych poplatkov účinné do 30. júna 2007. Týmito ustanoveniami sa krajský súd pri vydaní napadnutého uznesenia správne riadil.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 a § 250k Občianskeho súdneho poriadku, tak že neúspešnému žalobcovi ich nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. mája 2008

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová